

ἐπὶ τῇ δεξιότητι μεθ' ἧς διεύθυνε τὴν μάχαιραν τοῦ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Οἱ ἀσθενεῖς τοῦ κ. Πέαν δὲν ἀποθνήσκουσι, καὶ τοῦτο εἶνε πρόδος. Πρὸ μικροῦ παρουσίασε εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν κόρην εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἔτους καὶ γυναῖκα εἴκοσι-τεσσάρων ἐτῶν πλήρεις ζωῆς καὶ υγιείας, ἀφ' οὗ ὑπέστησαν τὴν σκληρὰν ταύτην δοκιμασίαν. Ὁφείλω ὁμῶς νὰ προσέσω ὅτι, ἂν δὲν ἀπατώμαι, εἶνε τὰ μόνα ἐπιτυχῆ περὶ αἰματικὰ, ἅτινα ἢ ἐπιστήμη ἠδυνήθη ν' ἀναγράψῃ μέχρι τοῦδε.

Τυπογραφεῖον ἐν ἀτμαμάξῃ.

Ἐκτὸς τῆς ἀμάξης τῆς συσταίτου τραπέζης (table d'hôte), τῆς μαγειρικῆς ἀμάξης, τῆς καταψυκτικῆς, ἐν ἧ ἑτοιμάζονται παγωτὰ καὶ καταψυκτικὰ ποτὰ, ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Μεγάλου Εἰρηνικοῦ Ὁλεανοῦ κέκτηται καὶ τυπογραφικὴν ἀμαξάν, ἐν ἧ συντάσσεται ἐφημερίδ διδουσα τὰς πρώτας εἰδήσεις τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Μελιτοπαραγωγή.

Ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ μελισσοτροφίᾳ τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Γαλλία. Εἰς $2\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια ἐλογίζοντο ἐσχάτως αἱ κυψέλαι αὐτῆς. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Αὐστρία $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμ., ἡ Ἰσπανία $\frac{8}{10}$ ἑκατομμ., ἡ Πρωσσία $\frac{6}{10}$ ἑκατομμ. Ἡ Ἑλλὰς εἶχε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη $\frac{3}{4}$ ἑκατομμ. κυψελῶν κατὰ τὸ 1874 παρήγαγε 34,295 ἕκ. μέλιτος, ἀξίας δρ. 35,954.

Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς εἶχον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 3 ἑκατομμ. κυψελῶν, ἢ παραγωγή τῶν ὁποίων ἐξετιμήθη εἰς 128 ἑκατομμ. δραχμῶν. Τὰ κέρδη τῆς ἐν Ἀμερικῇ μελισσοτροφίας εἶνε μεγάλα, ὑπάρχουσι δὲ 4 εἰδικαὶ ἐπὶ τῆς μελισσοτροφίας ἐφημερίδες.

Ἡ ποιότης τοῦ μέλιτος τοῦ Ἰμηττοῦ θεωρεῖται πάντοτε ἡ ἀρίστη. Τὸ παραγόμενον ἐπίσης ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κούβα μέλι θεωρεῖται κάλλιστον.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς πρὸς λειποθυμοῦντας προσηκούσης συνδρομῆς.

Τὰ πρῶτα σημεῖα ἐπικειμένης λειποθυμίας εἶνε αἰφνίδιος ὀχρότης τοῦ προσώπου, ψύξις τῶν ἄκρων, ἤτοι τῶν ποδῶν, τῶν χειρῶν, τῆς μῖνός καὶ τῶν ὠτων, μεγάλη ἀδυναμία, προϊούσα ἔκλυσις τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἐμβοαὶ τῶν ὠτων, σκοτοδινία, σκοτισμὸς τῆς ὄρασεως ὡσάν τῶν ὀφθαλμῶν καλυπτομένων ὑπὸ πέπλου αἰε σκοτεινοτέρου γινομένου ἢ ἀναπνοὴ γίνεται μικρὰ, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς μικρὸς καὶ ἀδύνατος. Ὁ πάσχων, ἐὰν ἦναι ὄρθιος, ζητεῖ νὰ καθήσῃ, ἀλλὰ πολλάκις, πρὶν ἢ προλάβῃ, πί-

πτει χαμαί. Εἰς ἰσχυρὰς λειποθυμίας ἐπέρχεται κατὰψύξις ὅλου τοῦ σώματος καὶ τὸ πρόσωπον περιβρέχεται ἐξ ἰδρώτος ψυχροῦ ἢ δὲ ἀναπνοὴ γίνεται μικροτάτη καὶ ἀνεπαίσθητος, μόλις διακρινόμενη ὁμοίως καὶ τῆς καρδίας οἱ παλμοὶ μόλις διακρίνονται ἢ συνείδησις ἐκλείπει καὶ ὁ ἄρρώστος κεῖται ἀναίσθητος ὡσπερ νεκρός.

Ἄμα ἐμφανιζομένων τῶν πρώτων σημείων, ὁ πάσχων πρέπει νὰ τίθηται ὑπτίος ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀραιρουμένων ἐντελῶς τῶν προσκεφαλαίων, ὅπως ἡ κεφαλὴ μὴ κεῖται ὑψηλότερον τοῦ λοιποῦ σώματος, ἀλλὰ μάλλον ταπεινότερα. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ἐνίοτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόδον τῆς λειποθυμίας. Πᾶν ἐνδυμα, πιέζον ἢ σφίγγον τὸ σῶμα τοῦ ἀρρώστου εἰς τι μέρος, δεόν νὰ χαλαρῶνῃται ὡς τάχιστα δὲ ἀνοίγονται ἐν ἧ δύο παράθυρα τοῦ δωματίου εἰς προσέλευσιν ἀέρος καθαροῦ. Κακίστη εἶναι ἡ συνήθεια τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γειτόνων νὰ προστρέχωσι καὶ νὰ περικυκλῶσι τὸν ἀρρώστον, θέλοντες δῆθεν ἅπαντες νὰ παράσχωσι βοήθειαν· διότι οὕτω πράττοντες βλάπτουσι μάλλον, ἀποκλείοντες ἀπὸ τοῦ ἀρρώστου τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὅστις μόνος δύναται νὰ ζωογονήσῃ αὐτόν. Τὸ πρόσωπον τοῦ πάσχοντος βαντίζεται διὰ ψυχροῦ ὕδατος καὶ ὑπὸ τὴν βίνα φέρεται ἰσχυρόν τι ὀσφρητήριο. Ὡς τοιοῦτον πρόχειρον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὄξος, ἢ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ὁμοίως πτερόν τι προσφάτως κεκαυμένον ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τινὰ ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένα καὶ φυλαττόμενα ἐν καταλλήλοις φιαλίδιοις κρυσταλλίνοις ταῦτα δὲ εἶναι χρησιμώτατα εἰς λειποθυμίας, διὰ τὴν ἰσχυρὰν ὀσμὴν, ἣν ἀποδίδουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐκ παρακειμένου φαρμακείου δύναται νὰ ζητηθῇ ἐπὶ τούτῳ ὀλίγον ὑγρὸν τῆς ἀμμωνίας. Συνήθως πᾶσα λειποθυμία μὴ πάνυ σφοδρὰ παρέρχεται διὰ τῶν βοηθημάτων τούτων ἐντὸς ὀλίγου· ἐὰν ὁμοῦς ἐπιμένῃ, ἐνεργοῦνται καὶ ἀνατρίψεις τοῦ σώματος, κατὰ τὰ πέλαμα μὲν καὶ τὰς παλάμας διὰ ψήκτρας, κατὰ τὸ λοιπὸν δὲ σῶμα διὰ βάρους φλανέλλης θερμοῦ. Αἱ ἀνατρίψεις αὗται ἐνεργοῦνται μέχρις οὗ παρέλθῃ ἡ λειποθυμία, ἀλλὰ καλὸν εἶναι πάντοτε, ἐὰν αὕτη παρατείνηται, νὰ προσκαλῆται εἰς βοήθειαν καὶ ὁ πλησιέστερος ἰατρός. Ὅταν συνέλθῃ ὁ ἀρρώστος ὀλίγον καὶ δυναθῇ νὰ καταπίῃ τι, δίδεται αὐτῷ κοχλιαρῆδὸν ψυχρὸν ὕδωρ, ἢ οἶνος κεκραμένος, ἢ ἄλλο τι ἀναληπτικόν, ὡς σταγόνας τινὲς αἰθέρος ἢ τοῦ ὑγροῦ τοῦ Ὀσμάννου ἐπὶ σακχάρου.¹

Ὁ τίμιος ἄνθρωπος (honnête homme) εἶνε τὸ εὐγενέστερον τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ.

1. Ὁδηγεῖται περὶ νοσηλ. ἀρρώστων, ὑπὸ Ν. Γ. Μακκᾶ, ἰατροῦ.

διὰ τῆς παρκαγωγῆς τῶν ἰδίων αὐτοῦ προϊόντων, ὅσον πολλαπλασιάζονται οἱ τρόποι τῆς ἐξοδεύσεως, — ἢ περ σημαίνει ὅσον περισσότεροι καταναλωταὶ ἢ ἀγορασταὶ ὑπάρχουν, τόσον ἡ παρκαγωγή ἀναπτύσσεται. Ἐργάζεται τις εὐχαρίστως ὅταν ἡ ἐργασία ἀμειβῆται.

Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας.

Αἱ παρκαίμενοι ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου προώδευον σπουδαίως, καὶ ἀπετέλουν ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸ κύριον θέμα τῶν συζητήσεων. Ἡμέραν τινα δ' διελθόντων τὰ ἔργα μηχανικῶς, εἰπὼν ὅτι ὁ σιδηροδρόμος εἶναι τὸ ἐντελέστερον τῆς συγκοινωνίας μέσον, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Φίλιππον νὰ ἐρωτήσῃ :

— Τί σημαίνει μέσα συγκοινωνίας ;

Ὁ μηχανικὸς ἠρώτησεν νὰ εἰπῇ ὅτι σημαίνει δρόμον προωρισμένον νὰ εὐκολύνῃ τὴν μεταφορὰν τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο μέρος.

Ὁ διδάσκαλος ἐνόμισε καλὸν νὰ ἀναπτύξῃ τὸ πρᾶγμα.

— Ὑπάρχουσιν, εἶπε, μέσα συγκοινωνίας διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Ὁ ποταμὸς ὁ δυνάμενος νὰ φέρῃ πλοῖον εἶναι μέσον συγκοινωνίας ὁ ποταμὸς εἶναι, καθὼς εἶπεν ὁ περίφημος Πησάλης, ὁδὸς βαδίζουσα, διότι, τρέχων, τὸ ὕδωρ σύρει τὸ πλοῖον. Αἱ διώρυγες — αἱ ὁποῖαι εἰσὶ ποταμοὶ χειροποίητοι — ὡς καὶ ἡ θάλασσα εἰσὶν ἐπίσης μέσα συγκοινωνίας.

Ὁ μικρότερος διὰ ξηρᾶς δρόμος καλεῖται . . .

Φίλιππος. — Ἄτραπός.

Διδάσκαλος. — Ἡ ἄτραπὸς κατασκευάζεται διὰ τοὺς πεζοὺς, τὸ πολὺ δι' ἕν φορτηγὸν ζῶον· ἀλλὰ προκειμένου νὰ μεταχειρισθῇ τις ὄχημα, χρειάζεται δρόμος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄτραπὸς πλατυτέρα, ἢ καὶ ὁδὸς, ἡ ὁποία εἶναι ἄτραπὸς πλατυτέρα καλῶς διατηρουμένη διὰ λιθαρίων. Ὁ σιδηροδρόμος εἶναι ὁδὸς ἐφ' ἧς τίθενται μονίμως σιδηρεῖ ῥάβδοι, ἐφ' ὧν οἱ τροχοὶ κυλίσονται εὐκολώτερον καὶ χωρὶς νὰ παρεκκλίνουν.

Γέρω-Πέτρος. — Οἱ ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων κυλίσμενοι τροχοὶ δὲν συναντῶσι προσκόμματα καὶ δὲν χώνονται εἰς τὴν λάσπην.

Μηχανικὸς. — Ὑπεσχέθην νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι εἶναι ἡ ἐντελεστέρα ὁδὸς· προσέξατε καλῶς εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοὺς ὁποῖους θὰ σᾶς κάμω.

Ὑποθέσωμεν ὅτι ἕνας ἄνθρωπος φέρει βάρους 50 ὀκάδων ἐμπορεύματα ἀπὸ τὰς Πάτρας εἰς Ἀθήνας· δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φθάσῃ προτίτητον ἢ δρ. τὴν ἡμέραν καὶ θὰ ζητήσῃ τοῦλάχιστον 5 δρ. τὴν ἡμέραν, ἤτοι 30 δρ., δηλ. 60 λ. τὴν ὀκάαν.

Ἀντικαταστήσωμεν τὸν ἀχθοφόρον δι' ὄχηματος ἢ ἵππου. Τὸ ὄχημα δύναται νὰ φέρῃ 500 ὀκάδας καὶ εὐκόλως δύναται νὰ κάμῃ τὸ ταξείδιον τοῦτο εἰς 4 ἡμέρας· ἡ δαπάνη θὰ ᾔηται 40

δρ. τὴν ἡμέραν, ἤτοι 40 δρ., ἤτοι 20 λεπτὰ τὴν ὀκάαν. Ἐάνθρωπος δ' δρόμος ἦναι κακὸς χρειάζεται ἢ 6 ἡμέραι καὶ 12 δρ. τὴν ἡμέραν, διότι εἰς τοὺς κακοὺς δρόμους οἱ ἵπποι κουράζονται πολὺ καὶ τὰ ὄχηματα ἔχουν ἀνάγκη συχνῶν ἐπισκευῶν. Ὁ σιδηροδρόμος ὅμως δύναται νὰ μεταφέρῃ χιλιάδας ὀκάδων συγχρόνως, ἡ δὲ ὀκά θὰ στοιχίξῃ 2-3 λ. καὶ τὰ ἐμπορεύματα θὰ φθάνουν ἐντὸς 24 ὥρων.

Γέρω-Πέτρος. — Ἡ διὰ τῶν ποταμῶν καὶ διωρύγων μεταφορὰ εἶναι ἐπίσης πολὺ εὐθηνή, βραδεῖα ὅμως.

Πέτρος. — Διατί ἡ μεταφορὰ αὕτη εἶναι εὐθηνή ;

Διδάσκαλος. — Διότι δύο ἢ τρεῖς ἄνθρωποι ἀρκοῦν διὰ τὴν κίνησιν μεγάλου φορτωμένου πλοίου.

Μηχανικὸς. — Ὁ σιδηροδρόμος συνενώνει τὴν ταχύτητα μὲ τὴν εὐθηνίαν, καὶ δύναται νὰ μεταφέρῃ καὶ συγχρόνως μεγάλα βάρη· ἰδοὺ διατί εἶναι τὸ ἐντελέστερον μέσον τῆς συγκοινωνίας.

Γέρω-Πέτρος. — Ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς προστίθενται εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσον ἡ μεταφορὰ εἶναι ἀκριβὴ, τόσον ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορευμάτων ὑψοῦται.

Μηχανικὸς. — Τὰ ἔξοδα εἶναι τόσον ὑψωμένα, ὥστε δὲν συμφέρει νὰ μεταφέρῃ τις ὕλας βρεσίας καὶ ὀγκώδεις εἰς μακρὰς ἀποστάσεις.

Οἱ γαιάνθρωκες ἐξερχόμενοι τῶν μεταλλείων στοιχίζουσι συχνάκις 50 λεπτὰ αἰ 100 ὀκάδες.

Ὑποθέσωμεν ὅτι οὐδεὶς πληρώνει τοὺς γαιάνθρωκας πλέον τῶν 3 δρ., ὑπολείπονται δρ. 2.50 διὰ τὴν μεταφορὰν. Πόσον διάστημα δύναται τις νὰ μεταφέρῃ γαιάνθρωκας διὰ δρ. 2.50 ; μὲ ἄμαξαν ἴσως 80 ἢ 100 χιλιόμετρα· μὲ πλοῖον ἢ μὲ τὸν σιδηροδρόμον 500 ἢ 600 χιλιόμετρα· ἐντὸς μεγάλου θαλασσοῦ πλοίου ἢ ἢ 6,000 χιλιόμετρα.

Διδάσκαλος. — Ὅσον τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς ὀλιγοστεύουν τόσον ἡ μεταφορὰ λαμβάνει εὐρυτέρας διαστάσεις, καὶ ὅσον λαμβάνει εὐρυτέρας διαστάσεις, τόσον εὐρίσκονται νέοι τρόποι καταναλώσεως ἢ νέοι ἀγορασταί.

Γέρω-Πέτρος. — Ἰδοὺ διατί αἰ τῶν χωρίων ὁδοὶ βελτιοῦνται. Ὅταν ὁ δρόμος ἦναι κακὸς, ἄμαξα μὲ δύο ἵππους δὲν δύναται νὰ φέρῃ 800 ὀκάδας, ἐνῶ ὅταν ἦναι καλὸς, δύναται νὰ φέρῃ καὶ 1,600 ὀκάδας, ἡ δὲ μεταφορὰ στοιχίζει ἀκριβῶς τὸ ἥμισυ τοῦ ὅ,τι στοιχίζει διὰ κακῆς ὁδοῦ.

Διδάσκαλος. — Ἄς βελτιώσωμεν λοιπὸν ὅσον δυνάμεθα τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας τοῦ τόπου μας καὶ ἡ τοποθέτησις αὕτη τῶν τε χρημάτων καὶ κόπων μας εἶναι ἡ ἀρίστη.

Ἡ ἀσφάλεια.

Εἰς φόνος συνέβη εἰς τὰ περίχωρα, πρό τινων ἐβδομαδίων· ὁ φονεὺς συνελήφθη, ἐδικάσθη καὶ